ह्रदे स्नात्वा केदारेशं प्रपूज्य च । कोटिजन्मार्जितैः पापै र्मुच्यते नात्र संशयः । सकृत् प्रणम्य केदारं हरस्यापकृतोदकः । स्थाप्य लिङ्गं ह्रदम्भोजे प्राप्ते मोक्षं गमिष्यति । हरस्यापह्रदे श्राद्धं श्रद्धया यः करिष्यति । उद्धृत्य सप्त पुरुषान् स्वर्गलोकं गमिष्यति । पुरा रथन्तरे कल्पे यद्भूतं तत् शृणु । अपर्णे ! दक्षकन्या त्वं वर्णयामि तवाग्रतः । एकोब्राह्मणदायाद उज्जयिन्याऽऽगतः । कृतोपनयनः पित्रा ब्रह्मचर्य्यव्रते स्थितः । स्थलीं पाशुपतीं कार्णीं स विलोक्य समन्ततः । द्विजैः पाशुपतैः कीर्णां जटामुकुटमण्डितैः । कृतलिङ्गसमाकीर्णैश्च भूतिभूषितवर्ष्मभिः । भिक्षाकृताशसंतुष्टैः स्नुतैर्गङ्गोदकामृतैः । बभूयानन्दितमना व्रतं जग्राह चोत्तमम् । हिरण्यगर्भादाचार्य्यान्महत् पाशुपताभिधम् । स च शिष्योवशिष्ठोऽभूत् सर्व्वपाशुपतोत्तमः । स्नात्वा ह्रदे हरस्यापे नित्यं प्रातः समुत्थितः । विभूत्याऽहरहः स्नाति त्रिकालं लिङ्गमर्च्चयन् । नान्तरं स विजानाति शिवलिङ्गे गुरौ तथा । स द्वादशाब्ददेशीयो-वशिष्ठो गुरुणा सह । ययौ केदारयात्रार्थं गिरिं गौरीगुरोर्गुरुम् । यत्र गत्वा न शोचन्ति किञ्चित् संसारिणः क्वचित् । प्राग्योदकं लिङ्गरूपं लिङ्गरूपत्वमागताः । असिधारं गिरिं प्राप्य वशिष्ठस्य तपस्विनः । गुरुर्हिरण्यगर्भाख्यः पञ्चत्वमगमत्तदा । पश्यतां तापसानां च विमाने सार्व्वकामिके । आरोप्य तं पारिषदाः कैलासमनयन् सुदा । यस्तु केदारसद्दिग्य गेहादर्द्धपथेऽप्यहो । व्यकातरस्त्यजेत् प्राणान् कैलासे स चिरं वसेत् । तदाश्चर्य्यं समालोक्य स वशिष्ठस्तपोधनः । केदारमेव लिङ्गेषु बह्वमंस्त सुनिश्चितम् । अथ कृत्वा स केदारीं यात्रां वाराणसीमगात् । अपहीच्चियमं चापि यथार्थं चाकरोत् पुनः । प्रतिचैत्रं सदा चैत्रां यावज्जीवमहं ध्रुवम् । विलोकयिष्ये केदारं वसन् वाराणसीं पुरीम् । तेन यात्राः कृताः सम्यक्षष्टिरेकाधिका सुदा । आनन्दकानने नित्यं वसता ब्रह्मचारिणा । पुनर्यात्रां स वै चक्रे मधौ निकटवर्त्मनि । परमोत्साहसंतुष्टः पलिताकलितोऽप्यलम् । तपोधनैस्तन्निधनं शङ्कमानैर्निवारितः । कारुण्यपूर्णहृदयैरन्यैरपि च सङ्गिभिः । ततोऽपि न तदुत्साहभङ्गोभूद्दृढचेतसः । मध्ये मार्गं मृतस्यापि गुरोरिव गतिर्मम । इति निश्चितचेतस्के वशिष्ठे तापसे शुचौ । व्यसूदाम्रपरिपुष्टे वृष्टोऽहं चण्डिके ! ऽभवम् । स्वप्ने मया स संप्रोक्तो वशिष्ठस्तापसोत्तमः । दृढव्रत ! प्रसन्नोऽस्मि केदारं विद्धि मामिह । अभीष्टं च वरं मत्तः प्रार्थयस्वाविचारितम् । इत्युक्तवत्यपि मयि स्वप्नो मिथ्येति सोऽब्रवीत् । ततोऽपि स मया प्रोक्तः स्वप्नोमिथ्या शुचिस्मिते ! । भवादृशामसिथ्यैव स्वाध्याययगवर्त्तिनाम् । वरं ब्रूहि प्रसन्नोऽस्मि स्वप्नशङ्कां त्यज द्विज ! । तव सत्यवतः किञ्चिन्नमादेयं न किञ्चन । इत्युक्तं मे समाकर्ण्य परयामास मामिति । शिष्यो हिरण्यगर्भस्य तपस्विजनसत्तमः । यदि प्रसन्नो देवेश! तदा मे येऽनुगाऽमे । सर्व्वे मूलिन्नुग्राह्या एष एव वरोमम । देवि ! तस्येदमाकर्ण्य परोपकृतिशालिनः । वचनं नितरां प्रीतस्त्वयेति तमुवाच ह । पुनः परोपकरणं तत्तपोहिगुणी कृतम् । तेन पुण्येन स मया पुनः प्रोक्तोवरं शृणु । सवशिष्ठो महाप्राज्ञो दृढपाशुपतस्थितः । देवि ! मे प्रार्थयामास हिमशैलादिह स्थितिम् । ततस्तत्तपसा तुष्टः कलामात्रेण तत्र हि । हिमशैले स्थितस्यात्र सर्व्वभावेन संस्थितः । ततः प्रभाते संजाते सर्व्वेषां पश्यतामहम् । हिमाद्रेः प्रस्थितः प्राप्तः स्तूयमानः सुरर्षिभिः । वशिष्ठं पुरतः कृत्वा सर्व्वसार्थसमायुतम् । हरस्यापह्रदे तीर्थे स्थितोऽहं तदनुग्रहात् । मत्परिग्रहतः सर्वे हरस्यापे कृतोदकाः । आराध्य मामनेनैव पुरुषाः सिद्धिमागताः । तदा प्रभृति लिङ्गेऽस्मिन् स्थितः साधकसिद्धये । अविमुक्ते परे क्षेत्रे कलिकाले विशेषतः । तुषाराद्रिं समारुह्य केदारं वीक्ष्य यत् फलम् । तत् फलं सप्तगुणितं काश्यां केदारदर्शने । गौरीकुण्डं यथा तत्र हंसतीर्थञ्च निर्म्मलम् । तथा मधुस्रवा गङ्गा काश्यां तदखिलं तथा । इदं तीर्थं हरस्यापं सप्तजन्माघनाशनम् । गङ्गायां मिलितं पश्चाज्जन्मकोटिशताघहम् । अत्र पूर्व्वं तु काकोलौ युध्यन्तौ खाद्धिमेततः । पश्यतां तत्र संस्थानां हंसौ भूत्वा विनिर्गतौ । गौरि ! त्वया कृतं पूर्व्वं स्नानमत्र महाह्रदे । गौरीतीर्थं ततः ख्यातं सर्वतीर्थोत्तमोत्तमम् । अत्रामृतस्रवा गङ्गा महामोहान्धकारहृत् । अनेकजन्मजनितं जाड्यध्वंसविधायिनी । सरसा मानसेनात्र पूर्व्वस्मिन् महत्तपः । अतस्तन्मानसं तीर्थं जने ख्यातिमिदं गतम् । अत्र पूर्व्वं जनः स्नानमात्रेणैव प्रमुच्यते । पश्चात् प्रसादितस्याहं त्रिदशै र्मुक्तिदुर्द्धरैः । सर्वै मुक्तिं गमिष्यन्ति यदि देवेह मानवाः । केदारकुण्डे सुस्नातास्तन्मुक्तिर्भविष्यति । सर्वेषा-